

## Zobna ambulanta na Igu in stanovanje mlademu znanstveniku

V tem predvolilnem času, ko smo morali eno številko našega glasila nameniti izključno volitvam, se je zgodilo precej stvari, ki bi zaslužile našo pozornost. Od teh smo izbrali dve drobni, vendar ne nepomembni:

Prva od obeh je, da je Zavod za usposabljanje Dolfke Boštjančič v Dragi pri Igu dobil novo zobno amulanto, ki ni namenjena samo otrokom oziroma gojencem zavoda, ampak tudi krajanom. Prvzaprav bi Zavod ambulanto lahko odprl že pred časom, vendar bi vseeno ostala prazna, ker pač ni bilo zobozdravnika, ki bi v njej delal. V začetku letošnjega leta se je tudi to uredilo. V Drago je bila pripravljena priti dr. Mateja Martinc iz rudniškega zdravstvenega doma, skupaj s svojo asistentko Jano. Obe delata v Dragi v svojem prostem času, torej zunaj svojega delovnega časa.

Dr. Mateja Martinc je ob otvoritvi ambulante dejala, da so jo vsi svarili pred delom z duševno prizadetimi otroki, vendar se ni ustrašila. In prav je imela, saj so ti otroci pridni pacienti in marsikdaj je z njimi lažje delati kot z manjznimi razvajenci in tudi njihovimi mamami. Torej: dr. Mateji in asistentki Jani lahko želimo veliko ozdravljenih zob njihovih malih pacientov, direktorju Zavoda Dušanu Parazajdi pa še ena čestitka za vztrajnost in

uspeh, predvsem pa zahvala za vso predanost delu z in za njegove male varovance!

Druga drobna a pomembna stvar pa je predaja ključev za stanovanje mlademu znanstveniku dr. Mihaelu Tomanu z Inštituta Boris Kidrič. Mladi mesta in občine so dali pobudo, da naj bi iz sklada splošnega ljudskega premoženja dobili tudi mladi znanstveniki, za katere prostorska stiska pod domačo streho ali pa »potikanje« po najemniških stanovanjih pomenita oviro pri znanstvenem delu. Naš izvršni svet je pobudo in izziv sprejel in tudi uresničil. Tako kot je povedala predstavnica Inštituta Boris Kidrič, je naš IS prvzaprav zadel dve muhi na en mah. Toman bo v večjem stanovanju imel tudi svojo delovno sobo, kjer bo lahko delal ne da bi motil družino in ne da bi družina motila njega, izpraznjeno enosobno stanovanje, last Inštituta, pa bo dobil še en mlad znanstvenik, raziskovalec, ki je še brez družine in mu bo manjše stanovanje zadostovalo za nemočno delo tudi doma. Kdor namreč pozna kakšnega raziskovalca, ve, da le-ti, vsaj tisti ta pravi, zagnani, delajo ves čas, v službi, doma in morda celo takrat, ko spijo. In če že pravimo, da je naša najmočnejša karta znanje, ji moramo dati možnost, da zmaga.

## OBNOVA TURJAŠKEGA GRADU POTEKA PO NAČRTU

### Pesmi in plesi za grajskimi zidovi

Mogočni turjaški grad, ki je v svoji burni zgodovini kljuboval tako turškim sabljam, kakor to-povskim granatam zadnje vojne, po intenzivnem renovatorskem posegu Ljubljanskega regionalnega zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine spet dobiva svojo nekdanjo podobo.

Da bi se pospešili sanacijska dela in posamezne dele gradu čimprej odprli za javnost, je IS naše občine že predlani imenoval poseben Odbor za prenovo grajskega kompleksa, ki je izdelal srednjeročni obnovitveni plan. Odbor je še posebej postavil v ospredje ureditev osrednje prireditvene dvorane (v južnem krilu gradu) v ssemi spremljajočimi prostorih.

»Dvorana je zdaj že zasteklena in primerno opremljena za razne kulturne prireditve, ki naj bi dosegle višek z občinsko revijo pevskih zborov in drugimi prireditvami, vezanimi na letošnje Kogojeve dneve,« pravi predsednik odbora Bojan Burnik.

V spomin na skladatelja Marija Kogoj, ki je živel na Turjaku, naj bi namreč poleg revije pevskih zborov, pripravili še srečanja folklornih in gledaliških skupin.

Restavratorska dela pa so se dotaknila tudi bolj

sakralnih prostorov grajskega kompleksa – starih kapelic. O tem pravi zaslužna delavka Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine Špela Valentinčič: »Stara romanska kapela, katere freske prikazujejo poklon sv. Treh kraljev, je zdaj v glavnem obnovljena in prezentirana. Manjka še zasteklitev in obnova tal, je pa že toliko urejena, da lahko njene freske vidimo v vsej njihovi monumentalni veličini (kapelica je že na ogled).

Mlajša kapelica je v preteklosti služila kot javna cerkev. Letos nameravamo obnoviti tudi to kapelo, nato pa jo znova predati v uporabo kot turjaško cerkev. Pripravljalna dela so že v teku, glavna dela pa bo vodila strokovna služba našega zavoda v sodelovanju z Restavratorskim centrom Slovenije.«

Grad skozi vse leto obiskujejo trume šolarjev, zato sta KS in Turistično društvo Turjak družno s še nekaterimi drugimi organizacijami sklenila sporazum o izgradnji krajevne pešpoti med nase-ljema Turjakom in Velikimi Laščami. Ta »učna gozdna pot« (dolga 3 kilometre) naj bi tesneje povezala turjaški grad in Trubarjevo domačijo na Rašci, hkrati pa seveda tudi sama turistična kraja.

B. VRHOVEC

## 40 let naše glasbene šole

Minilo je 40 let, odkar je bila ustanovljena viška glasbena šola, ki jo je v prvem šolskem letu obiskovalo 130 učencev. Prostore je imela v naši občinski zgradbi, kasneje pa se je preselila v staro hišo na Emonski 20. Ker so to staro šolo podrlji, so se morali učitelji in učenci še enkrat seliti, tokrat v zgradbo pri Domu srednjih šol na Gerbičevi. Najmanj naporna je bila prav gotovo selitev v sedanjo lepo zgradbo, narejeno z denarjem III. samoprispevka, prav tako na Emonski 20. Letos obiskuje šolo 720 učencev, vodi jih 36 učiteljev, na leto pripravijo okrog 12 internih nastopov, lani je bilo tudi 16 zunajšolskih nastopov in štiri snemanja na RTV. Ker pa številke prvzaprav bolj malo povedo, je pomemben podatek, da so učenci naše glasbene šole na zadnjem republiškem tekmovanju zasedli eno prvo, dve drugi in dve tretji mesti.

Kljub temu, da ima šola toliko učencev, pa še vedno vsako leto odklonijo najmanj sto otrok, za katere ni mogoče najti prostora in terminov za

glasbeni pouk. Mimogrede naj povemo, da je med odklonjenimi otroki največ tistih, za katere si starši želijo, da bi igrali klavir.

Ob letošnji obletnici je šola pripravila dva slavnostna koncerta v dvorani šole, glavni razlog za to, da sta bila koncerta dva, pa je premajhna, čeprav zelo lepa in akustična dvorana. Ima pač le 78 sedežev. Ob jubileju je dolgoletni ravnatelj šole Mile Škabar prejel državno odlikovanje – orden zaslug za narod S SREBRNO ZVEZDO.



### Uspel koncert bratov Blaža in Jake Pucihar

Blaž in Jaka Pucihar sta učenca šestega in osmega razreda osnovne šole v Horjulu, poleg tega oba že šesto leto obiskujeta glasbeno šolo na Vrhniki, Blaž pa še tretje leto violončelo.

Za kulturni praznik sta za svoje sošolce pripravila krajši samostojni koncert, na katerem sta se predstavila z deli Bacha, Debussyja, Čajkovskega, Beethovna, Chopina, Mozarta in Lullyja. Program je izredno povezovala glasbena pedagoginja Jožica Lavriša, ki je uspešno predstavila posamezna dela prvošolcem kakor učencem višjih razredov.

FRANCE BRUS

### Obvestilo za učence

Glasbena šola Ljubljana Vič-Rudnik obvešča, da bo izvedla sprejemni preizkus in evidentirala možne nove učence za šolsko leto 1990/91 po naslednjem razporedu:

V soboto, dne 12. maja 1990 ob 9. uri za instrumente: pihala, trobila, tolkala, harmoniko in malo glasbeno šolo;

V soboto, dne 19. maja 1990 ob 9. uri za instrumente: violina, čelo, kitara ter solopetje in malo glasbeno šolo;

V soboto, dne 26. maja ob 9. uri za instrumente: klavir in malo glasbeno šolo.

Vse informacije dobite po telefonu št. 221-474.

## Z XXII. OBČINSKEGA SREČANJA MLADIH LITERATOV

### Klena peresa iz šolskih klopi

Bilo je spet prešerno in pristrčno kot že na toliko podobnih srečanjih doslej: otroci kot literarni ustvarjalci in interpretarji svojih del hkrati, preprosti, neprisljeni, nenarejeni, brez odbijajoče resnobne togosti ali zadržanosti, ki smo je tako vajeni na podobnih srečanjih odraslih.

Dvanajsto srečanje mladih literatov naše občine, ki je tudi to pot potekalo v prostorih Glasbene šole Vič v Trnovem, nam je vseka-kor postreglo z novimi zanimivimi literarnimi poizkusi, ki so jih učenci naših osnovnih šol pod vodstvom svojih mentorjev ustvarili v zadnjem letu dni. Nič manj kot 148 spisov je bilo poslanih na tokratni natečaj, zato je imela izbirna komisija seve kar težko delo, da je izbrala najboljša.

Mlade ustvarjalce je to pot posebej pozdravil pisatelj Miha Mate, za ustrežno glasbeno povezavo (improvizacije) pa je na klavirju poskrbel Drago Ivanuša.

Literatura, pa čeprav še v tako neboljnih začetnih zametkih, nastaja že navsezgodaj – pri najmlajših; učimo se bilo kar prav, da je srečanje odprla učiteljica Viljenka Jalovec iz OŠ Trnovo s svojimi malčki.

Učenka 6. a r. Kitka Kozjek iz Polhovega Gradca nam je prebrala pesmico o pomladi, ki da nam je že prinesla prve zvončke, mačica, trobentice, teloh in žafran, iz katerih je spletla venček za mamo. Njen pograbski »ro-

jak« Robi Janša se je (v pesmi) poigral z ribičem, ki se je ustrašil, kam bi z ribami, če bi jih bilo le preveč. »Pa je debela riba prijela, v zrak je skočila in mu trnek zlomila... Še mlajši, Anže Barle iz 2. a. r. iz OŠ Brezovica se je zgražal nad onesnaženo naravo: sesušenim grmovjem, potrganim cvetjem in razbitimi steklenicami ter drugo nesnago, ki se nabira v njihovem potoku. Zrelo je razmišljalo, le da tokrat o življenju in ljubezni, tudi brezoviški učenec Rok Rotar. Ljubiti življenje je navidezno enostavno, razmišlja, v resnici pa je kar zapleteno. »Kaj ni človeku bolje, če ljubi bližnjega, če ljubi tudi reveža, ki ga sreča na poti; in nenazadnje; če ljubi naravostvarstvo...?« se med drugim sprašuje.

Toda, če je že to prva prebujajoča se življenjska modrost odraščajočega fanta, pa so bolj pretresljiva čustva in spoznanja, ki vznikajo iz večne teme – slepih otrok. Zavod za slepo in slabovidno mladino na Langusovi 16 je nastopil kar s šestimi spisi avtorjev: Irene Mihej, Sebastijana Kamenika, Mojce Magdič, Aleša Dragarja in Alena Vrečka. Njihovi spisi so postali že kar trajno jamstvo za kakovost.

Zanimivih in dobrih spisov je bilo v skupnem izboru še več – toliko, da jih ni bilo moč vseh strniti v en sam večer, ampak bodo večer ponovili.

BRANKO VRHOVEC

### Kaj je novega v DPD Svoboda – Brdo-Vrhovci

V mesecu oktobru preteklega leta je bil na pobudo tedanje predsednice bivšega pevskega zbora Jelke Kržišnik in kolegice Alenke Pristav ustanovljen mešani pevski zbor, ki ga vodi prijazen in simpatični pevovodja tovariš Miro Rozman, ki se vsak ponedeljek, ko imamo vajo, pripelje iz Dobrega Polja. Vodstvo OŠ Vrhovci pa nam je za vaje odstopilo brezplačno učilnico s klavirjem. Vzdušje na vajah je prijetno, učimo se lepe slovenske narodne pesmi. Vendar pa nam za boljše kvaliteto petja manjkajo basisti. Torej: basisti obeh KS vljudno vabljeni k sodelovanju, dobrodošli pa tudi tenorji.

Za to pomlad pa načrtujemo že prve nastope. Upravni odbor mešanega pevskega zbora sestavljajo: predsednik – Jelka Kržišnik, tajnik in blagajnik – Franc Kunovar in evidentničar – Pavla Rojc, za povezavo z upravnim odborom DPD Svoboda Brdo-Vrhovci pa Alenka Pristav.

Otroci iz »naše« ulice – Kolajbove ulice so me v novembru preteklega leta prosili, da bi jim kot mentorica pomagala pri igrici, ki naj bi jo staršem zaigrali za Novo leto. »In zakaj samo staršem« sem se vprašala. Privolila sem seveda takoj. Tako smo sestavili »mini« igralsko skupino v okviru DPD Svoboda. Predlagala sem jim igrico »Sneguljčica in sedem palčkov«. Zelo so bili navdušeni, saj so dobili vloge kar vsi otroci. Tudi sami so si

vloge razdelili. Tekst smo se učili kar pri meni doma. Nato smo imeli sestanek s starši glede kulise in kostumov. Otrokom so starši kar hitro naredili pravilne kostume, opremo za kulise pa sta naredila po nasvetu ostalih staršev Bojan Kržan in Meta Kavec.

Ko smo pri nas doma že delno vadili z rekviziti »smrekami« se je moj mož jezil, »da smrek že ne bo jedel za kosilo«, saj smo skoraj vedno takrat imeli vaje. Ko smo imeli na razpolago kulise, otroci pa narejene kostume, smo vadili pri Kavčičevih v garaži. Otroci so se prav pristrčno vživeli v pravilni svet. Seveda pa v igrici ni manjkala glasba. Tako smo ob praznovanju Novega leta, oziroma ob prihodu dedka Mraza nastopili kar sedemkrat na različnih krajih občine Vič. In še razdelitev vlog: Špela Čerpič – Sneguljčica, Luka Čerpič – lovec, Petrak Može – kraljica, Primož Može – Kraljevič, Urška Kavčič – ogledalo. Palčki: Andrej in Katarina Kavec, Marko in Irena Kržan, Sara in Domen Trost, Primož Petrovič.

Za letos pa imamo v načrtu igrico »Volk in sedem kozličkov«, ki so jo prav tako predlagali otroci.

Torej kljub »noremu« tempu življenja se je kdaj pa kdaj prijetno podati v svet pravljic in domišljije, prav tako pa ob prelepem slovenskem petju človek pozabi na trenutne težave.

ALENKA PRISTAV

### Aktivnosti društev na Turjaku

3. februarja 1990 je KUD Marij Kogoj Turjak imel svoj redni občni zbor. Prisotni so sprejeli program dela za leto 1990, predvsem pa so bili člani zainteresirani za izvedbo Kogojevega meseca, ki se bo začel z dnem rojstva skladatelja in sicer 27. aprila in bo trajal do 27. maja. V tem času bodo 4 občinska srečanja: srečanje pevskih zborov, plesnih skupin, harmonikarjev in predstavila naj bi se dramska skupina iz Velikih Lašč. Vsa imenovana srečanja bodo potekala na gradu Turjak. Namen takoiimenovanega kulturnega meseca je v tem, da grad Turjak prenehamo barvati, ampak naj bo res kulturni hram.

Turistično društvo Turjak je imelo redni občni zbor dne 17. februarja 1990. S svojo pomočjo je že pristopilo KUD-u, saj se dobro zaveda pomena in širjenja imena kraja Turjaka. Ves ta čas bo delovala vinska klet

na gradu v Turjaku. Lovska družina bo pričela z gradnjo lovskega doma neposredno pri gradu, kjer so nekaj stali grajski hlevi. Ker TD nima prostorov, je LD to že predvidela in bo lovski dom prilagodila tudi potrebam TD in na ta način zopet potrdila solidarnost. V tem času so imeli svoj redni občni zbor tudi turjaški gasilci in prav gotovo se bodo dogovorili o končni fazi izgradnje gasilskega doma. Smelo naprej jim želimo lovci, turisti in kulturniki, saj imajo tudi gasilci posluš za naše potrebe. Tako so za oba občna zbora posodili mize in klopi, kjer so se po končanem občnem zboru krajani zabavali.

Prepričani smo, da so dosedanji občni zbori dokazali enotnost prebivalcev Turjaka, ki so, ki živijo in bodo živeli na Turjaku.

Alternativno gibanje